

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Quarta. Agitur de oblatione, quam sui ipsius fecit triennis B. Virgo in templo Ierosolymitano, & de facili asce[n]su quindecim graduum, cuius occasione non pauca de profectu spirituali vtilia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

Luce. 2.

Dicite dilectio, quia amore langueo: ecce, nullus lapis preciosus, nulla inestimabilis vnio, nulla fulgentissima gemma, nulla, quantumcamque orientalis, ac summi valoris margarita in hoc Mariano vaso desideratur, ut reuera de ebat regiu vas, in quo filius Dei ad incarnationem purissimum sanguinem ebibit, & ad carnis assumptæ nutritionem, hinc potum, ut supra dicebam, bibiturus erat.

2. Tim. 2.

Cæterum, sermonem ad nostram institutionem conuertens, à vasis tamen metaphora minimè discedens, Paulina verba in memoriam reuocare oportet: In magna domo non solum sunt vasa aurea, & argentea, sed, & lignea, & fictilia: in hac autem magna domo Ecclesiæ Catholice iusti sunt vasa argentea, & aurea, in quibus preciosissimum diuinæ gratiæ balsamum, suauissimum odorem efflans, reconditur; peccatores verò sunt vasa lutea, & fictilia, quæ non nisi vitiatorum sceleres à longè scelerates continent; illi sunt vasa in honorem, isti in contumeliam, ut ait idem Paulus; illi sunt vasa vitæ, isti vasa interitus: Preparabit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit: illi sunt vasa solida, isti fragilia: Cor fatui, quasi vas confectum, & omnem sapientiam non tenebit: illi sunt vasa misericordie, isti vasa iræ: Apertit Dominus thesaurum suum, & protulit vasa iræ suæ: illi sunt vasa plena, isti vacua. Illud autem interest inter vas plenum, & vacuum, quod illud tactum non sonat, istud autem si tangatur, tintit, & personat: non secus iusti, tanquam vasa diuinæ gratiæ plena, si aduersitatibus tangantur: Non murmur resonat, non querimonia: ut apparet in Iobo, quem cum Deus lepra percussisset: Manus Domini tetigit me; ipse tamen, ut ait facer textus: nihil stultum loquutus est labijs suis contra Deum: è contra verò peccatores, tanquam vasa diuinæ gratiæ liquore vacua, quocumque dolore tangantur, continuò impatientissimis verbis crepitant, immò in blasphemias sacrilego ausu in magnam Christi iniuriam prorumpunt, cui, ob summam eius benignitatem, qui vasa iræ in multa patientia sustinet, sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Ad Rom. 9.

Psalm. 5.

Eccles. 21.

Ierem. 50.

Ecc. in offic.

mar. 19.

Iob. 19.

Iob. 1.

Preparabit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit: illi sunt vasa solida, isti fragilia: Cor fatui, quasi vas confectum, & omnem sapientiam non tenebit: illi sunt vasa misericordie, isti vasa iræ: Apertit Dominus thesaurum suum, & protulit vasa iræ suæ: illi sunt vasa plena, isti vacua. Illud autem interest inter vas plenum, & vacuum, quod illud tactum non sonat, istud autem si tangatur, tintit, & personat: non secus iusti, tanquam vasa diuinæ gratiæ plena, si aduersitatibus tangantur: Non murmur resonat, non querimonia: ut apparet in Iobo, quem cum Deus lepra percussisset: Manus Domini tetigit me; ipse tamen, ut ait facer textus: nihil stultum loquutus est labijs suis contra Deum: è contra verò peccatores, tanquam vasa diuinæ gratiæ liquore vacua, quocumque dolore tangantur, continuò impatientissimis verbis crepitant, immò in blasphemias sacrilego ausu in magnam Christi iniuriam prorumpunt, cui, ob summam eius benignitatem, qui vasa iræ in multa patientia sustinet, sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

HOMILIA IV.

Agitur de oblatione, quam sui ipsius fecit triennis beata Virgo in templo Hierosolymitano: & de facili ascensu quindecim graduum: cuius occasione non paucæ de profectu spirituali vitia traduntur.

E oblatione hucusque, qua B. Virginis parentes illam in Templo Deo sacrarunt, disseruimus, nunc oportet, ut de illa, qua eadem sacratissima Virgo in infantili sua ætate Creatori suo seipsam obtulit, sermonem instituamus. Ecce ergo hodierna die præ omnibus aliis pulchris formis, pulcherrimam Esther in conspectu regis Assueri, adeoque illi placens, ut ob eximium eius decorem in sponsam suam eam assumeret: ece regi nam Sabba sapientissimū Salomonē ad euntē, ac regalem eius aulā ingredientē, ut & munera illi offerat, & maiora recipiat, & abditissima cælestium rerum arcana sibi pandat: ecce tandem pulcherrimam Iudith templū Hierosolymitanum visitantem, ut de victoria Holofernis debitas gratias Deo reddat. cum enim B. Virgo in cooptione sua serpentis caput, hoc est peccatum originale, contriuisset, propter felicem hanc partam victoriam, oportebat, ut, non secus ac Iudith, pro gratiarum actione Hierosolymæ Templum inuiseret; at nō solum inuisit, sed se in eius obsequiū libentissime mancipauit. quod si, ut Diuus Gregorius dixit in moralibus: Omne, quod datur, ex dantis mente pensatur: non potuit Virginis oblatio, quæ ex ardentissima, ac superferaphica charitate

Esther. 9.

3. Reg. 10.

Iudith. 16.

D. Gregor.

lib. 22. mor.

cap. 12.

cap. 12.

itate procedebat, non illi gratissima esse. Multi quidem fructus varios, animalia, pecunias, agros, domus, preciosas vestes, argentum, & aurum, immò margaritas, & inestimabiles lapides, ac similia alia munera Deo obtulerunt; se autem totos paucissimi cum Virgine se consecrarunt. Phylomela suavissimum tibi ex arbore amoena offeret canticum, si tamen extensa manu in tuam potestatem redigere velis, aufugiens, minimè se comprehendi patitur; ecce cantum obtulit, sed seipsam offerre omnino renuit: Virgo se totam tradidit, excepit nihil. Vnde si eam etiam conferamus cum illis, qui perfectam, & apostolicam vitæ rationem sectantes, se totos Deo obtulerunt, illud inter eos, & beatam Virginem interesse reperimus, quod illi sacrificium, Maria sui holocaustum obtulit: alij enim, cum aliquando peccauerint: quia nemo sine crimine vivit, & in multis offendimus omnes: aliquid sibi retinuerunt, illud scilicet, cui inordinate adhæserunt; beata autem Virgo, quæ nullo terrene affectu commutabili bono vniquam adhæsit, nihil sui sibi referuavit, sed totam, ac totaliter, vt ita loquar, in holocaustum, id est, totum cōbustum, Creatori suo se obtulit: Quod si hilarem datorem diligit Deus: non potuit non pergrata eidem extitisse Virginis oblatio, Germano Archiepiscopo in oratione de oblatione Deiparæ dicente: *Puella autem valde letans, & exultans ibat in templum Dei tamquam in thalamum.* Deinde, si antiquum prouerbium habet: *qui cito dat, bis dat:* quæ tam cito in infantia sua se donauit, millies quidem dedit: Abraham centum, & viginti annos contulerat, cum Isaac filium suum Deo obtulit; at beata Virgo triennis tantum (vt tradunt Nicephorus, sanctus Germanus, Diuus Bonauentura, & Gregorius Nissænus) seipsam Deo in perpetuum consecrauit. Quam celeritatem (vt non semel alibi adnotaui) non obscure significauit visio illa Ioannis, cum pedibus beatæ Virginis lunam subesse vidit: inter om-

nes namq; planetas Luna breuiori tempore cursum suum peragit: ad eundem enim, vnde moueri coepit, punctum redit Saturnus post annos triginta, Iuppiter post duodecim, Mars post duos, Sol post trecentos sexaginta quinque dies, & aliquot horas; Venus, & Mercurius idem fere tempus insumunt; at Luna viginti septem diebus, & paucis horis totam sphaeram velocissimo cursu percurrit: ad eundem modum ex hominibus, multi Saturno similes, qui quo celsiorem dignitatis locum obtinent, eo ad dignitatis cursum segiore sunt; alij religiosiores, breui, instar Iouis, tempore, cursum absoluunt; alij perfectiorem vitæ statum profitentes, instar Solis, Veneris, & Martis viam mandatorum Dei citius, ac velocius currunt; at Virgo sanctissima, velut Luna, totam illam sanctitatis sphaeram, quæ futuræ Matri Dei necessaria erat, velocissimo omnium motu cucurrit; cuius non leue argumentum, nec obscurum indicium existimauerim, quod (vt præcitati Patres tradiderunt) quindecim illos scælaræ Tempuli gradus sine alicuius iuuamine supra eoram infantilis corporis facultatem, cum magna omnium astantium admiratione ascenderit; est enim exploratissimum, ipsa experientia id probante, vt quæ in infantia accidunt, eorum, quæ postea futura sunt, præfagia quædam, ac pronostica signa sint. Zoroastes enim, qui ridens natus est, futuræ alacritatis, & lætitiæ, quæ totam vitam duxit, signum fuit; ori Pyndari infantis, dum somnum duceret, examen apum insedit; quod Platoni, & Diuo Chrysostomo contigisse Historiographi narrant, eorum vitam describentes, idque vt euentus probauit, melliflui eorum sermonis miram dulcedinem reddantis, pronosticum fuit. Et de Iulio Cæsare fertur, frequenter in ore eius versari verba illa: *Si ius violandum est, regnandi causa violandum est;* quod aperte præsignauit, vt postea contigit, illum suæ tyrannidis petulantia Republicâ forte oppressurum. Sed quid prophanis egemus testi-

Kk 3. monis.

2. Cor. 3.

2. Cor. 9.

Prouerb.

Gen. 22.

Niceph. lib.

1. cap. 7.

German. de

beat. Virg. in

templo.

Diuus. in

medi. de vi-

ta Christi.

Greg. Niss.

1. de ras.

Christi.

Apoc. 22.

Marul. & Volator.

monialis, vbi multa sacra suppetunt: nam
 luctu illa, quia in materno utero frater illi
 Iacob, & Esau acriter pugnabant, aperte
 significavit varias rixas, ac contentiones
 inter ipsos, & inter populos ex eis nati-
 turos futuras, vt & sacer textus adnotavit,
 dicens: *Due gentes sunt in utero tuo.* In hi-
 storia etiam scholastica legimus, quod
 cum Rex Pharaon in regio diademate, quo
 certis diebus caput suum redimebat, Am-
 monis idolum ex auro confectum adif-
 set, Moyses, dum à filia eius, quæ illum
 ad nutriendum exceperat, quandoque in-
 star infantis iocans, diadema de capite
 eius tollebat, ac pedibus conculcabat,
 quod singulare factum id, quod postea
 accidit, prænotabat; nam postea grandior
 factus Moyses, Pharaonem, & omnem e-
 ius exercitum non solum profligavit, sed
 inundantibus maris rubri aquis submet-
 sit. Cum igitur hodierna die, quo tempo-
 re B. Virgo, in Templo à parentibus præ-
 sentata, gradus quindecim non sine ma-
 gno prodigio triennis ascendit; sanè id
 non obscuro indicium, ac pronosticum
 fuit celeris cursus, ac velocissimi progres-
 sus, quem in via perfectionis in dies effe-
 ctura erat: *Ascensiones enim disposuit in cor-
 de suo, vt dicebat David, vnde D. Hieron.
 tract. de ortu
 Virg.* tract. de ortu
 Virg.,
 continuo ait: *Iam quippe Dominus in Virgi-
 nis sue infantia magnum quid operabatur, &
 quanta futura esset, huius miraculi indicio
 præmonstrabat: velox enim illa ascensio
 futurum eius progressum spiritualem
 aperte satis præfigurabat, ad quem etiam
 significandum, præterquam quod spon-
 sus comparavit Virginem auroræ, cuius
 lux semper procedit, & crescit usque ad
 perfectum diem, illam componit cum
 Turri eburnea, deinde cum Turri fortif-
 sima, ex qua mille clypei pendent: con-
 sultò primo comparat illam Turri ex
 ebore confectæ, quæ non nisi exigua esse
 solet, & instar monilis ex infantili collo
 pendere, deinde fortissimæ arcis, & inex-
 pugnabili Turri assimilat; ex excessu
 quippe fortunæ huius turris supra for-*

titudinem illius spirituale Virginis incre-
 mētū significabatur. Atq; hoc idem præ-
 signare voluisse arbitror eundem spon-
 sum, dum Virginem in alogranato assimilat: *Sicut cortex malipanicæ*: postea vero
 spiritualem eius profectum admirans, *Cant. 6.*
 aceruo critici, qui multitudine granorum
 longe malum granatum excedit, illum
 comparat. Celestinus iste B. Virginis in
 via perfectionis progressus adeo Dæmo-
 nis oculos offendit, vt propterea Ange-
 li, Mariæ per quindecim illos gradus as-
 cendenti, dicerent subobscura illa verba:
Quæ est ista, quæ ascendit, sicut virgula fumi?
 non diffiteos, inauditum genus laudis vi-
 deri hoc angelicū encomium; nam, quid
 magis futile, & vanum, quàm fumus: cer-
 tē lobus miseriam, ac caducitatem hu-
 manæ vitæ adamulsum describens, dixit:
Dies mei sicut fumus evanuerunt: cum etiam
 quipiam superbus esse agnoscitur, nimio
 fumo scaterere dicitur: qui ergo fieri potest,
 vt Angeli laudare cupientes B. Virginem,
 quindecim graduum scalam Templi as-
 cendentem, virgulæ fumi eam compara-
 verint? videntur mihi in hac metaphora
 alluisse ad locum Numerorum, vbi sa-
 cra narrat historia, quod igne cœlesti
 missa super filios Chore, Eleazar ex diu-
 no iussu incensum adolevit, cuius fumus
 vehemens adeo fuit, vt ignem illum ex-
 stingeret; vt ergo Angeli significarent,
 tenellam hæc infantula spirituali sui pro-
 fectus fragrantia Dæmonē mirū in modū
 infestasse, fumo illā compararunt; quia,
 sicut iste lacrymas ab oculis extorquere
 solet, & flere compellit, non secus aroma-
 ticus ille, ac suavissimus Mariani profe-
 ctus fumus Dæmonis oculis adeo infes-
 tus, ac importunus fuit, vt ululare, & a-
 marè flere illum compelleret; etenim
 cum ille è cellissimo loco ad inferni ba-
 raturum descenderit, nihil molestius fert,
 quam capitalis suæ hostis Mariæ spiri-
 tualem ascensum, cuius vitam, & mores
 à principio conditionis mundi vehe-
 menter cœpit detestari, Deo ipso tunc
 dicente: *Inimicus ponā inter te, & mulierē.* *Cant. 7.*
 Atque hic B. Virginis progressus Dæ-

Gen. 25.

Hi st. ol. de Moys. Exod. 2.

Exod 14.

Psal. 83. D. Hieron. tract. de ortu Virg.

Cant. 6.

Ibid. 7.

Cant. 4.

Cant. 6.

Cant. 7.

Tob 3.

Numer. 16.

Cant. 7.

moni adeo terribilis, ac molestus, nos omnes edocet, spirituali nostro progressui sedula diligentia vacare, ac omnem festinatem in via diuinæ seruitutis longè à nobis repellere debere. quidam hanc viam perambulant, de quibus regius Vates ait: *Beati, qui ambulauit in lege tua Domine: beatos illos vocat; quia obseruato legis diuinæ, semen est beatitudinis, ac vitæ æternæ, Christo dicente: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata: quasi diceret: cum sit certum, quod quæ quis seruauerit, hæc & metet, si vis metere vitam æternam, semina diuinorum mandatorum obseruantiam. Alij proficientes magis non solum hanc viam deambulant, sed & illam percurrunt; illud eiusdem Vatis obseruantes: *Fiam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum: in horum numerum videntur mihi merito referendi Abraham, Sara, & eorum famuli; nam, vt facta narrat Genesis, cum tres peregrini, tres diuinas, personas adumbrantes, vt adnotarunt Glossa, & Lyranus, Abrahami domum ingrederentur, omnes illius familiae ad illos benignè suscipiendos, ac leniter pertractandos festinantes occurrunt. De Abrahamo sacer textus ait; non solum, quod festinauit, sed, & quod Saræ uxori suæ dixit: *Accelerat, tria saræ simile commisce, & fac subcinereos panes: ipse etiam ad armentum cucurrit, & vitulum condiendum famulo porrexit; qui etiam festinanter abiit, deditque puero, qui & festinauit. Origenes in Comm. huius loci, sollicitudinem hanc Abraham, saræ, & famulorum eorum admirans, ait: *Abraham cucurrit, Sara accelerat, puer festinat: quasi dicat; nullus est in hac Abrahami domo, qui otio vacet nullus qui diuinis obsequiis nõ attendat. nullus, qui læto gressu incedat, omnes currunt, festinant, atque accelerant. huius rei eam putauerim rationem, quod Abraham, qui caput erat, primus omnium festinauit, & exemplo eius Sara accelerauit, & ad vtriusque imitationem famuli cucurrunt habet enim se maiorum exemplum, in illo il-****

lius columnæ nubis, filios Israel per desertum ducentis, quæ si progrediebatur, illi etiam sequebantur; si verò sistebat, ipsi quoque progredi cessabant. Alij tandem sunt, qui non contenti viam mandatorum Dei ambulare, & percurrere, percolant etiam, cum eodem Propheta dicente: *Quis dabit mihi pennas, sicut columbæ, & volabo: quare autem Dauid volare desiderans, non accipitris, aut aquilæ, quæ velocioribus alis prædicæ sunt, sed columbæ potius à Deo postulet pennas, duplicem egregiam rationem, binamque huius loci pulchram intelligentiam his verbis tradit Incognitus: *Iustus timet in prosperis, & in aduersis: duo autem sunt remedia contra illum timorem, qui significatur in pennis columbæ. nam sicut dicunt Naturales, Accipitrum sunt duo genera; quidam sunt nobiles qui aues non caperent, nisi in altum volando, essent eleuata à terra, & quidam sunt degeneres, qui eas non caperent, nisi in terra. columba autem istos cognoscens, vt primos videt, statim descendit ad terram, & quando secundos, statim volat in altum: sic, & moraliter, accipiter, auis rapax, est Diabolus, qui aliquos rapit in alto, scilicet in statu prosperitatis, & aliquos in infimo, scilicet in statu aduersitatis: colūba autem significat iustos, & simplices, qui seculo peccati carent: hæc colūba duas alas habet, scilicet, humilitatē, & patientiā: quando ergo iustus videt accipitrē, Diabolū ipsū volentē rapere, iursū in alto prosperitatis, tūc vii debet ala humilitatis, per prospera non se exaltādo, sed ex hoc se magis Deo debitorē cognoscendo, quia, cum augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Quando autē videt Diabolum se volentē rapere in terra, scilicet in infimo aduersitatis, tunc volare debet in altū per alā patientiæ, & sperando, quod patientia est via ad cælum, meditando verbum Christi: *In patientia vestra possidebitis animas vestras; istæ ergo sunt alæ colūbæ, quas iustus à Deo sibi dari petere debet, scilicet humilitas in prosperis, & patientia in aduersis. Vel aliter, per columbam, intellige Apostolos Christi; quoniam, sicut refertur, quædam sunt columbæ, quæ nuntiorum funguntur officio, literas dominorum suorum sub alis portantes.***

Exod. 13.

Psalm 54.

Incognitus

Ps. 54.

Luc. 21.

portant: & modico tempore multa terrarum
spacia transeunt, quæ maximè sunt necessa-
riæ, quando per terras hostiles alij nunciij tran-
sire non audent; unde Plinius dicit, quod in
obsidione Mutinensi Decimus Brutus epistolas
ligatas pedibus columbarum in castra Con-
sulum transiit; consimile narrat eodem libro
de hirundinibus; & ex hoc Apostoli columbis
assimulantur, qui verbum Dei per totum Or-
bem in breui tempore portauerunt. Quod in
spiritu admirans Isaias de Apostolis ait; qui
sunt isti, qui vt nubes volant; & quasi colum-
bæ &c. quæ autem sunt penne istarum colum-
barum, scilicet Apostolorum, nisi virtutes, qui-
bus eleuantur à terra ad caelestia? quæ sunt
quatuor (vt dicit Gregorius super Ezechielem)
Duc penne iungebantur, & due tegebant cor-
pora eorum: hæc sunt quatuor virtutes, due
respectu futurorum, scilicet amor, & spes, &
due respectu præteritorum, scilicet timor, &
penitentia; prima due iunguntur, quia profes-
sio electi, & amant caelestia, quæ sperant, &
sperant, quæ amant; due autem alie tegunt
eorum corpora, quando eorum mala præterita
à conspectu iudicis timor, & penitentia ab-
scindunt: scriptum quippe est; Beati quorum
remisse sunt iniquitates, & quorum testa
sunt peccata. Istas ergo quatuor pennas à
Deo petit iustus, vt à malis sæculi euo-
lando, requiescat in Christo, dicens: In
pace in idipsum dormiam; & requiescam. hæc
est.

Verùm ad profectum spirituales re-
nates, de quo præcipuè erat sermo,
statua illa celebris Nabuchdonosor ad
vium satis mihi exprimere videtur vir-
tutis illud incrementum, quod Deus o-
pimus maximus à nobis desiderat; pedes
eius erant lutei, tybiæ ferreæ, scæmora æ-
nea, corpus argenteum, caput tandem
aureum: lutei pedes affectus terrestres,
quibus recens ad Deum conuersus scater,
significat; at hic in via diuini famulatus
progrediens, ad vincendos hos prauos af-
fectus, & ad superandas difficultates, quæ
in illa occurrunt, quasi ferreus efficitur;
sed adhuc magis proficiens, ad æquini-
miter sustinendas aduersitates, ac la-

bores perferendos, ænea fortitudine in-
duitur: deinde ad vltiorem perfectionis
gradum ascendens, vitæ innocentia, ac
cordis puritati per argentum significata,
quæ symbolū est illius, diligenter insitit:
ac tandem, ad anteriora cum D. Paulo fe-
extendens, perfectiorem viam ingressus,
charitatis auro adeo locupletatur, vt non
solum sibi, sed & proximis æternam fe-
licitatem ardentissimè exoptet, & cum
eodem D. Paulo pro fratribus anathema
fieri ardentissimè cupiat: ecce spirituale
iusti incrementum adamūllum in statua
illa delineatum. Sed proh dolor? quàm
pauci illud suscipiunt, rari crescunt, pene
infiniti decrescunt; quorum decremen-
tum pulchrè etiam eadem Nabuchdonos-
foris statua præsignauit, si eam non à pe-
dibus in caput, sed à capite in pedes con-
templari cõperimus: caput est ex nobili-
ssimo metallorum auro, sed continuo
decrecere incipit, quia corpus est argen-
teum; scæmora sequuntur ænea, tybiæ ad-
huc ex ignobili ferro, ac tandem desinit
in pedes ex vilissimo luto. ecce spirituale
animæ decrementum, de quo loquens
Ieremias, prædixerat: Quomodo obscuratum
est aurum; mutatus est color optimus, dis-
persi sunt lapides sanctuarij, in capite omnium pla-
tearum: filij Sion in chylis, & amici auro pri-
mo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus
manuum figuli; & paulo post: candidiores
Nazaræi eius niuensidiores lacte, rubicundio-
res ebore antiquo, saphyro pulchriores: Deni-
grata est super carbones facies eorum, & non
sunt cogniti in plateis: Ecce Propheta tangit
extrema illà duo statua Nabuchdonosor,
spirituale decrementum præcipuè signi-
ficantia; quorum alterum erat aureum
caput, cui respondent verba Ieremias: Quo-
modo obscuratum est aurum; alterum, lutei
pedes, quibus consonant alia eiusdem
Propheta: reputati sunt in vasa testea, quod
perinde est, ac si diceret, quod iusti in pec-
catum mortale prolabantes (vt Hispa-
num idioma eleganter loquitur, siendo de
oro, se ponen de lodo) quos D. Paulus incre-
pans ait: O insensati Galatæ, quis vos fascina-
tis

aut non obedire veritati, &c. sic vultu estis, vi cum spiritu corporeis, nunc carne consummemini? fascinatos illos vocat D. Paulus, quia sicut fascinari proprium est puerorum, qui à qualitatibus nocivis oculorum eos inuentum facile læduntur, & pristinam pulchritudinem, ac rubeum colorem repente amittunt; ita hi, cum iusti, & sancti essent, leui tentatione eos inuadente, instar puerorum facile cedunt, ac superantur, & cum spiritu charitatis animas eorum deaurantis feliciter diuinum famulatum coepissent, tandem peccati mortiferi luto deturpati, à Dei seruitute se subtrahunt, ac miserè intereunt. quorum sanè ruina eam inter alias frequentiore causam esse existimaucrim, quod immemores illius sententiæ: *Fili, accedens ad seruitutem Dei, prepara animam tuam ad tentationem*; dicunt illud Dauidis in corde suo: *non mouebo in eternum*: sed continuo experiuntur, quod & Dauid: *Auertiisti faciem tuam, & factus sum conturbatus*. Sanè dum Ioannes vidit mulierem, supra cuius caput erant stellæ, & luna sub pedibus eius, gementem & plorantem, ac instar parturientis vehementer dolentem, non obscure mihi id significat animam, quæ illum perfectionis gradum attingit, vt stellæ, hoc est cælestia dona, supra caput suum collocet; mutabilem vero lunam, hoc est, bona hæc sublunaria, & mutationi obnoxia sub pedibus calcanda apponat, continuo variis tentationibus oppressa gemere incipit; at oportet tunc mihi ne animo cadere,

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. vt quidam Poëtarum dixit: cui consonant Gregoriana illa carmina:

*ad cetera magno
Tende gradu, semper scandens, spectansque
priora;
Stare loco, malares, ergo torpore remoso,
Vt capias, propera, donec virtutis ad arcem,
Supremumque gradum perueneris, auspice
Christo.*

Sed melius omnibus D. Paulus his ait: *sic currite, vt comprehendatis*: quasi diceret:

ea animi gigantea fortitudine properate, qua sol, de quo Dauid: *Exultauit vt gigas ad currentem viam*; sicut enim sol horrenda peragrat signa, taurum, leonem sagittarium, & scorpionem; sic viro forti, licet occurrant tentationum tauri, scorpis, & leones, nulla ratione eis cedere debet; hoc sibi persuadens, quod sicut, quæ soli monstra occurrunt, monstra quidem nomine tenus sunt, cornua vero, ungues, dentes, sauitia, ac venenum longe ab eis absunt; ita, quæ sibi occurrunt monstra laborum; ac tentationum, monstrorum sunt velut spectra, aut simulachra quædam inania, quæ nullam contra viriliter pugnantem vim ad lædendum habent: in cuius figuram legimus, quod cum Moyses non apprehendebat colubrum, ille eum persequebatur, adeo, vt fageret, Moyses, vt ait sacer textus; cū vero illum apprehenderet, continuo in virgam, seu baculum leuaminis conuertebatur: non secus, qui laborum, ac difficultatum colubrum pettimefcens apprehendere illa tenent, ab eis vincitur; at, si viriliter illas aggreditur, in solaminis baculum ex Dei auxilio conuertuntur. Cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

HOMILIA V.

Ostenditur ex Sanctorum Patrum doctrina, beatam Virginem in Templo, in quo fuit à parentibus presentata, virginitatem suam Deo expresso Voto nuncupasse, atque adeo castitatem vouendi primam inuentricem fuisse; vbi etiam non pauca virginitatis encomia subiungimus.

INTER alia permulta, quibus Sancti Patres Virginem Deiparā adumbratam autumant, non infimum locum ex D. Ambrosij sententia

*D. Ambrosij
de nat. Virg.
Num. 17.*

Ll tentia